

გაზეთის შესახებ

გაზეთი: ერთი წლით—ექვსი მან, ნახევარი წლით—სამი მან, სამი თვით—ერთი მან, და ხუთმთვით შაური, ერთი თვით—სამი აპანი.

წერილები ამ აღრისთ უნდა გამოგზავნონ: В.Т.Иванов, вт редакцию газеты „ДРОБКА“

საქართველო

მთლიანი: გაზეთის „დროების“ კანტარაში მუთისში: ანტ. ლორთქიფანიძის მიმდროთაგან.

გაზეთი შემდეგი აღრისთ უნდა დაიბარონ: В.Т.Иванов, вт контору газеты „ДРОБКА“.

რედაქცია: ძველი ინსტიტუტის ქუჩაზედ, სოლომონ მირიანაშვილის სახელობაში. მანტარა: ივანეჯის მიმდროთაგან, სასახლის მიდანაზე, შაურის სახელობაში.

უნიკალი

რედაქციისგან—საქართველო: მონივრულ სიტყვა ქართულ სტენის მოყვარებულს—ჭეიკაძის სათავე-ნაწილი უნდა გამოგზავნონ—საქართველო: „დროების“ კორექტორს: ანტონიძისგან—წიგნი რედაქტორთან—რუსეთის წერილი ამგებში—უცხოველები: ინგლისი—წერილი პარიზიდან—ნარკვე—განცხადება.

მელტონი: გაზეთ-გამოცემა, 6 სკანდელისა.

რედაქციისგან

რადგან უზოგადოებრივი წიგნი უნდა გამოგზავნონ—საქართველო: „დროების“ კორექტორს: ანტონიძისგან—წიგნი რედაქტორთან—რუსეთის წერილი ამგებში—უცხოველები: ინგლისი—წერილი პარიზიდან—ნარკვე—განცხადება.

მე ვეღვ იმით, ვინც ფიქრით, ან ვისმეს პირთ გაზეთის მიღების სურვილი შეგეატყობინა.

მოუთხოველად გაზეთის გაგზავნა ჩვენ არ შეგვიძლიან, რადგანაც ამ ნაირი გაგზავნა ზოგადად იქნება დაძალებად ჩასთვალისა ჩვენის აზრით, მოუთხოველად გაზეთის გაგზავნა უფრო ძნელია, ვინც ნიადავ გაზეთის დაბარება. ამიტომ ჩვენ სრულიად

არა ერთ დანაშაული, თუ ზოგიერთმა ხელით ან ათი კვირის დახარჯვა და რედაქციის კანტარაში უზრუნველ წიგნის მოწერა დაიხარა და ამითი გაზეთის კითხვას მოაკლდა.

საქართველო

ორივე სიტყვა

ქართული სტენის მოყვარებულს

სამსკერაში სამი წარმოდგინება ეს ფორმად შესანიშნავი მოგვინდა ჩვენს დაყრუბულს ცხოვრებაში.

საზოგადოებაში, ვგონებ, ისეთი აზრები კი იწერა გაერთილება, რომ ქართული თეატრი შეუძლებელი საქეა. ან დროს ხედავთ რამდენსავე ახალ-გაზდს, რომელიც იღებენ თავის თავზედ ყოველს დაბრკოლებას, შრომას, ათას დღე-ღამეს, და ახერხებენ სამი წარმოდგინების გამართვას ზედი-ზედ.

შემართად ამ ნაირი საზოგადო საქმისთვის შრომა მადლობის ღირსია. ჩვენ ჩვენის მხრით კმაყოფილებით ესწრაფთ მადლობას „ქართული სტენის მოყვარებულს“, და ვისურვებთ, რომ მათი შრომა შემდეგშია მზგავი სასარგებლო საქმისთვის მოეხმაროს.

ჩვენ თამამად შეგვიძლია ვთქვათ რომ სახელი პირველი საბრკოლის დასვენისა ქარ-

თული თეატრის დაარსებისთვის უწყველად „ქართული სტენის მოყვარებულს“ მკუთვნება. მათ პირველად გამართეს რეგულიარული სპექტაკლები, მოგონებს საზოგადოებას ქართული თეატრის არსებობა მორაგებითი დროს, წასრული მიზარულება და კმაყოფილება.

ეს ყველაფერი უთუოდ დიდი დამსახურებაა, მაგრამ ამაზედ უფრობას კიდევ ერთი გარემოება გამოჩნდა ამ შემთხვევაში. ეს ისაა, რომ თუ კი ქართული თეატრი იქნა, იმას თავის საზოგადოებაზე ყოვლად. დამტკიცდა, რომ ისეთ უტყობა და ხშირად ცუდად შესწავლულ და თითქმის უაზრო პიესებზედ თუ კი მოდიოდა სკამით ხალხი, რაღა უნდა იქნეს მაშინ, როდესაც ნიადავი ტრუბაჟი იქნება და პიესებიც ხერხიანი?

საქმე არა მარტოა საზოგადოებაში არის ქართულ წარმოდგენაზედ სიარულის სურვილი. „ქართული სტენის მოყვარებულს“ ყოველ თავის შრომას და ნიჭს სწორედ ამ საქმეს; ყველა პიესებიც მზით არიან დანებარონ თეატრის დაარსებას; ყველა ელემენტი საქმის კარგად წყევასათვის მზით არის. ჩვენ გვაკლია მხოლოდ ერთი კაცი, ისეთი კაცი, რომელიც იქნეს განზრდილი და ამ საზოგადოებრივ მოღვაწეობას; ისეთი კაცი, რომელმაც შეკრიბოს, შეათანხმოს ეს სხვა და სხვა მოძრაი ძალა და წინა წაუძღვდეს ქართული თეატრის დაარსებას.

მევე.

მუთისის სათავე-ანაწილი

განის კომისიის

ჩვენ გვემდურა ბანკის საქმეზედ წყარუბებს და უფ. სკანდელის დაპირების აუსრულებლობას. დღე არ გავა, რომ ჩვენ ან წიგნი არ მოგვივინდეს, ან პირადი საყვედური არ მოგვევინდეს, რატომ დაპირებისამებრ მუთისის ბანკის პროექტი არ გააჩივთა.

ჩვენ დიდი ხანია გამოცხადეთ, რომ ბანკის პროექტის მიღებას ველით და როგორც მივიღებთ, მაშინვე გავარჩეთოქო. ამას გარდა ჩვენ ეთხოვეთ—„დროების“ გამოცხადებით—რომ ბანკის კომისიისათვის პროექტის პირი უფ. ნ. ნიკოლაძისთვის ეთხოვინა. ამგვარსავე თხოვნით მივმართეთ უფ. კომისიის თავმჯდომარეს, თ. შიორგი აბაშიძეს. ჩვენდა საწყურბროთ არც უფ. ნიკოლაძის პირად თხოვნას, არც რედაქციის განცხადებას, არც რედაქციის წიგნს კმაყოფილება დღემდ არ მოსცივია.

უფ. ნიკოლაძე ამ მოკლე ხანში საზოგადოებაზედ მიღის და შემდეგ ჩვენ საზოგადოების სამღვაწეს ვეღარ აუვათ. საზოგადოებას ვგონება, რომ გარჩევის დეგინება ჩვენი ბრალა, და არა იმ კომისიის, რომელსაც ბანკის პროექტი ხელში ჩაუვლია და ცხარე კლტულში ინახება.

მაცხადებთ უკანასკნელად, რომ თუ უფ. შიორგი აბაშიძე შეუ ამ თვის ბანკის პროექტის პირს უფ. ნიკოლაძეს არ გარდასცემს, ჩვენ სრული უფლება გვეძვეება ისე მოვეყარათ ბანკის კომისიის, როგორც ჩვენ

ფელტონი

გამარა გამოსვრა

როგორც იქნა საუკუნო განსვენება ილირსა მოსვენებას და მეტრასკეტათ მოძრაის წარსულს წელიწადს. ჩვენის მხრით იმსასრული შენობის და კეთილი ხენების მტრე არაფერი ეკადრება. ჩვენთვის—ეს იგი ჩვენი ქვეყნისაგან—იმას უსარგებლოთ და უფლებოთ როდღ ჩაუვლია, და დიდთ რომ მიტდება ის, ვინც ამ წელიწადს შობა-ღამეში ძველი და უფროსი ცხოვრების და-მცხცების ქვით ჩაივლია.

საკვირეული წელიწადი იყო, მართლაც, ეს 1873 წ. მთავრადვე დაწყებული მის უკანასკნელ დღემდ იმას არც ერთხელ ხერხი არ დაუტრია იმისთვის, რაც დაზნობის ღირსი იყო, არც ერთი გამარჯვების უარი არ უთქვამს იმისთვის, რასაც შობა-ღამეში მოაგრება და აყვავება უნდა ელოდეს. მთითითოთ დღითაზრ იმან ძველი ცხოვრების დაფუძრუბული გირჩი, თითო-თითოთ მოკლე ყავ-ჩინსაგან ამათ გადამბინებოთ და უსული და უფერო ყველგან, და იმედის, ძალის და მოძაგლის სული ჩაუვდა ყოველგან, რაც კი შობა-ღამის იმდობტხვარობას და მოძველის ბედისთვის შრომობას.

შანი კუთრებით მადლობით უნდა მოიხსენოს ეს წარსული წელიწადი ჩვენსა მწერლობაში, და კიდევ უფრო განსაკუთრებით—ჩვენსა „დროების“ ან ერთი წლის განმავლობაში მწერლობის ცოტადღინა საშუალობა მიეცა იმისთანა სადგინებზე და გარემოებაზედ ღისა, რომელიც პირდაპირ ჩვენი საზოგადოების მდგომარეობას და საქაო-

ბას შევინებოდნენ. ამისგანა მწერლობას უწინდელზე უფრო მეტი გასავალი მიეცა, უწინდელზე უფრო მეტი უწინდლება ვიღრა ჩვენი საზოგადოების მხრით. მთითან მწერლობის ვეღვენაც, ამის გამოიხიბოთ, გვაიანიანთ გაძლიერდა, და ის გამარჯვებული შობა-ღამეში, დაე, კიშა და წინააღმდეგობა, რომელიც ასტება შარშანდღესა მწერლობას, ყველაზე უფრო დაუძაღვი დაძაბტყვება მისი გეგუნის გაძლიერებისა. შარშანს აკით დარწმუნებით და საფუძლიანათ შეუძლია სიტყვას და იფიქროს ჩვენსა მწერლობას, რომ მისი მცოდნეობა უწინდელივით როდღა რჩება „ხმათ მოლაგებლობისა უღამინა შინა“, რომ მისი სიტყვა—კარგათ თუ ავით, საზოგადოების უფრამდის აწევს, საზოგადოების ყურადღებას იმსახურებს, საზოგადოების ყოველგანე ცოტადღინა მანც შოქტვედს. ან ათით, ხომ, ყოველი პატრიოსანი მწერლის შრომას და ძალას იმდელს და წარმატების ფრთხელ ესმება.

მეორეს მხრით, ყველაფერს, რაც ჩვენს საზოგადოებაში ცუდა და საძლიერო იყო, რაც ყოველი ხერხიანი კაცის თვალში ხეხილსა და დაზნობის ღირსად ითვლებოდა, ცოტადღინა მაინც ძველი მოსტყდა შრომადღი წლის განმავლობაში, ცოტადღინა მაინც შეუძლია უწინდელი ყოვლის-შემძლიერება და ყოვლის-გამოხადეი ძალა და მნიშვნელობა, რამდენი უსაფუძელი და ხეგარეობა აზრების და მიმართულების სიფუტურე გამოაშტარავდა ამ გამოჩინა მაინც შარშანს, რამდენ უსერიო და უღირსო გავლენან პირებს დავივთა ფრთხელ და ფრჩხილთ, რამდენს სადგინებლ დაწყებას ფხიქვეშ გამოუტურდა უფუფერობით ან ბიროტებით შემხადებული ნიადაგი. რა სკი-

როა მივლითბი მოყვანა—ისინი ყველს ახსრავს, ყველას იგალოწნ უფვი. საზოგადოებრივი თქმის, რომ ამ საკვირეულს და შესანიშნავს მოძრაობას ისეთი ბუნებით ძალა მიეცა, რომ ნელ-ნელა, მწერლობისგან ხელ-უხლობათაუ წარწედა, დაიხვეწნ ან დაუსტნდნენ ისეთი საქმეები და პირები, რომელიც დაზნობის ან დაქირების ღირსნი იყენენ, მაგრამ რომელიც სხვა და სხვა მიზნების გამო არ შეხებია ჩვენი მწერლობა. ასე, ხშირათ, ვრჩიანთ იქვეა ერთი მეორეზე მიღებული ბანკის „სახლი“ ბეშენის სუსტი და მოღვინებელი ხელით აშენებულთ, თუმც მათი დაზნობერი შეხებრა მართა ორიოდ პირველ ბანკიებსა შეხვრა.

ამ მდგომარეობაში, როცა იმას, რაც დამხიბის ღირსია, არა თუ ძალა და მნიშვნელობა უკლებდა, თავი-თავის იმედს და თითო-რწმუნებაც ეკარგება, როცა, ამ დამხიბის და დასუსტების გრძნობით გარბუებული, ის შევიძინას შეცთომასზე არაფრსა და ხეგარებას ხეგარებაზე, როცა ის თვითონ თავისი ხელით და ტენით თავი-თავს უფრო მეტ ზიანს და ენებას აძლევს, ვინც ჩვენსა მწერლობას იმას მოუხებრა,—თან და თან უფრო და უფრო ძლიერდება საზოგადოებაში ის გრძობა და რწმუნება, რომ უწინდელი „ხეგარბა“, უწინდელი მთელი ქვეყნის დაქვეყნება და მართა თავის კერძო სარგებლობის მძება, უწინდელი უიხილსობა და ნაუსუსხ ხელის აღება საზოგადოებას ხერხის ეგრ დაყრის და საზოგადოების მხრით პატრიოსკობით კი არა, შეხიზღობით და დევნის ღირსია. რა ჩაკი თან და თან უფრო ხშირათ ჩნდებინან, და შემდეგში ხომ უფრო მეტად გამოჩნდებინან, იქით მოვლენები და პირები, რომელიც ახალი, პირუთინეული და უანგარო გრძნობის ბეჭედი

ასეთი და ესმებათ, ეტყე არ არის, რომ აწინდელს მათ ბელს უწინდელი მათი უფედლობის და უძლიერების მგავსება აღარ ექნება...

ამ ნაირათ შარშანდღესა წელიწადმა ძველი მოსტყვა დაფუძრუბული და დაძაბტყვებული ცხოვრების და ფრთხილ შეხება მოძაგლის შრომას და იმებას, დაუტყუარა ხეგარეობის ჩვეულებების და წესის დეგინება და ძალა მისცა მათ მოწინააღმდეგებს, ეს ისეთი ცხადი, ყველასთვის დასანახავი და მისათიკბელი ქვეშაირებაა, რომ თითონდ დამარცხებულბეჭეტიც კი ვეღარ მალდენთ თავიანდაზნობას, და თუ ხმას იღებენ—მხოლოდ იმისთვის, რომ თავიანთი თავისგანსამართლებელი საბუთებით წარმოდგინონ, და მტრე-ოღინა შენდობა ან შეხარება ითხოვონ. მის მალდა უფრთხათ ამ წარსულს წელიწადს და ისლუფობა, რომ შენდებებთ იმას ჩამოაგუნდენ—წარსულთ, ვლასაკური ცხოვრების და გვეგების დაზნობაში და მოძაგლიან ხერხიანს აზრების და მიმართულების გაძლიერებაში. რა თუ ღმერთმა ქნა და ერთი ხუთი ეტყეა წელიწადი გვეგირსა შარშანდელივით ხეგარეობა, ყოველი ჩვენის მამულის შეიღს გულდამშვიდებით და შეუცლომლოთ შეძლებდა სიტყვას—დამყარდა ჩვენში ხერხიანი საზოგადობრივი ცხოვრების მიღებლობა, დაედა ჩვენი საზოგადოება ხერხიანი ცხოვრების ვეგლსაო. ნეტავი მაშინ იმს, ვისაც გულწრფელათ და სინდისიერათ შეძლებდა იგრძნობა, რომ ამ საქმეში იმანვე თავისი შრომა ჩაუტოვდა ამ მიზნს მისაღწევლათ ყველა ის საშუალებები იხმარა, რომელიც მის ღირს, ნიჭი და ცოდნა მიაქვია.

6. სკანდელი.

საქროთ დავისათ და შესაფერად ავსნ...

სამხარის ამბები

„ღრობაში“ რამდენჯერმე გამოცხადებული იყო...

— სხირად ერთი და იმავე უფერიო პიესების წარმოდგენა...

— ლეს შუადღევანდელ სასაბურთო თეატრში კიდევ დაწყება...

— „მთილისის წირის“ ხალხში ამ დღე-მარჩვის პირველს ექვს კვირას...

„დრობის“ კორესპონდენცია

ბევრჯერ უკვე აღაფრთოვანებულნი ვართ...

ამ გარემოების საქვეყნოდ განცხადებით მე მსურს...

ჩემს განცხადებას, ნაპეტურ ისეთი, რომ ჩემგან...

ამხელ საფუძვალად მივასუბებენა „შეუძლებელი“ შევადართო...

შეგა დაპირვებოდა, რომ კითხვას მხოლოდ მაშინ...

რა გეწყობა ამ წაღვრის შემთხვევაში? საიღამ იზონოს...

მიდივარ, რომ ყარე მდგომარეობაში იყოს „შეუძლებელი“...

მკრ ნაირად შეიძლება დაგმაროს კაცმა გაჭირებულს...

მეორე შემთხვევაში, ე. ი. როდესაც ყმაველები...

და განათლება არაა საქრო, რომ სახე-შეო წიგნები...

არა, ერთი ეს მიზრძნეთ; რა საქროა ხალხს წერ-ყიხვა...

წიგნი რედაქტორთან

„დრობის“ 402 ქ-ში იყო დაბეჭდილი სტატია...

მ. ა. პ. ამბობს, რომ სოფელური მღვდლები ძირველ...

მე, რასაკვირველია, სოფლებითაც არ ვამტკიცებ...

ამა ერთი ნაზით, რას მოჰასუბებებს ამ კონცეფციას...

ბოლოს მ. ა. პ. ამბობს: „ნეტავი ვიცოდეთ, თუ არის...

ლონი; თორემ ჯერ კიდევ ვერა წიგნისა...

რუსეთი

15 იანვარს 1874.

— მაზეთები აცხადებენ: ხმა დავარდა, რომ რუსეთში...

— შევლამ ცის, რომ ჩვენი რეალურა „შეოლები“...

რუსული გავითები ხელმწიფის ასულის და მდინბურის...

ამა ერთი ნაზით, რას მოჰასუბებებს ამ კონცეფციას...

მით ინგლისურ გავითში კიდევაც ხატავს თავის შთაბეჭდილებას...

მასობრივად შიმშილობა კი ჰყოფილა ამ სამარაში...

უცხო ქვეყნები

ინგლისი

შეველი საქმე, ყოველი დაწესებულება, ყოველი პირი, როდესაც ის ქვეყნის და პარლამენტის საფუძველზე არ არის დამყარებული, არ შეიძლება, რომ საქმეზე არ გახდეს და არ დავდეს.

ქვეყნის წინეთ ინგლისის საზოგადოებამ უ. ზღაღატანი ისეთ პოლიტიკურ კაცთ დინებას, რომ პარლამენტში უზრავლესობა რეცხვითა მის პარტიას მიანიჭა; ზღაღატანს შეეძლო, თუ კი რომ ნამდვილი დემოკრატი იყო, თავის პარტიას და რადიკალების შეწვევით არ მიეცა დღეს გამარჯვება მისი ნიდავ მოწინააღმდეგე კონსერვატივის დისპოზიციისთვის.

მართა ჩვენ ვეფდით, რომ ინგლისმა დაუდინებლობა გამოუცხადა უ. მინისტრთა პრეზიდენტს ზღაღატანს. ეს იმევე პოლიტიკის და თითქმის უმნიშვნელო ზომების ბრალია რომელმანც თვალდასაკმა პარტიას ტყვეს დაუდინებლობის დისპოზიციისთვის.

მართალია, ზღაღატანმა ბევრი რამე ცეკლილები მოახდინა ინგლისის ცხოველებში. მის დროს იყო ცნობილი, რომ ირლანდიის პარტიებისთვის ეკვლინა და სახელმწიფო განყოფილი ქნეს, მოახდინა ცოტა რამ ცეკლილება მიწის მფლობელობისთვის, შემოიღო საიდუმლო კენჭის ყრა პარლამენტის აღჩენის დროს, ცოტათი ჯარის წყობილებასაც შეეხა, მოსპო უფლებდა აფიკრის ჩინის ყიდვისა და სხვ. მაგრამ ვინც მანც ვერ აკმაყოფილებდა მილოლონებს, რომელთაც არა აქვთ, ჯერ კიდევ ხმა პარლამენტის აღჩენის დროს, ვერ აკმაყოფილებდნენ იმათაც, ვისის შრომით ლორდები და კბალიონტები მილოლონება იკრებენ თავის ჯიბეში, და ვინც სულ ნიდავ გკუბრებულს მდგომარეობაშია.

შვირლები პარიზიდან

პარიზი, 21 იანვარს 1874 წ.

ეს გასული კვირაც კარგებული მაასისა და დაუზოგველად ფარხმლის შეჯახების კვირა იყო ფრანკულუბისთვის. რვა დღის განმავლობაში მერსალის ნაციონალურ პრეზიდიმ მართა მერსალის დანიშნების თაობაზე იყო მართალი. ამ მოლაპარაკების დროს მხადათ აღმოჩნდა ერთის მხრით ცხლანდელი საფრანგეთის მმართველობა უნიკობა, უთაობა და განუნიების სურტი, და მეორეს მხრით რესპუბლიკელების სიმტკიცე და მამულისა და თავისუფლების მოყვარობა. რამდენი წყარო სიტყვები, რამდენი უმოწყალო მათრახის ვადაკერა ვერა რესპუბლიკელებისგან ცხლანდელი მმართველობის წარმომადგენელს უფ. ბროკლის რამდენი სასიკცხო და გასაკიცხევი განზახევა გამოაშკარავეს იმათი ამ სხლამების განმავლობაში.

მისც ტვინი და რინივე გავება აქე, უეკელია, ლუ. ბლანის, პრისტაფლის, ჭარეს, პრესანსის და სხვა რესპუბლიკელების სიტყვების შემდგომ, უნდა დარწმუნებული იყვნენ, რომ ეს ახალი მერების დანიშნის კანონი, სიკეთის ნაკვეთად, მოლოდენებას მოუტანს როგორც ხალხს, აგრეთვე იმის მმართველობასაც. მაგრამ განა ცხლანდელი პრე-

ზის უმრავლესობას ლოლიკა და რომელიმე საგნის ნათლად გავება მოეთხოვება?

ამ ნაირად, გუშინდამ, ნაციონალურმა პრეზამ მილია და დამტკიცა შემდგო სამი მუხლი ახალი კანონისა, მერების დანიშნის თაობაზე:

1 მუხლი. ახალი მინისტრული კანონების დამტკიცებამდე, მერები და იმის თანაშემწეები დეპარტამენტის დიდ ქალაქებს და კანტონებს დანიშნების რესპუბლიკის პრეზიდენტსგან; და დანარჩენ ქალაქებში (საზოგადოებებში) პრეზიდენტსგან (დუპრე-ტრასისგან).

2 მუხლი. მმართველობას (რესპუბლიკის პრეზიდენტსა და პრეზიდენტს) შეეძლია დანიშნოს მერად და იმის თანაშემწედ რომელიმე პირი როგორც თავისი მინისტრული რჩევით, აგრეთვე ვაჭრე პრეზიდენტსგან ამ უკანასკნელ შემთხვევაში ეს საქმე პარტიების რჩევამ უნდა გადაწყვიტოს.

3 მუხლი. ძველა საზოგადოებებში, სადაც პოლიტიკის დინება 24 ივლისის 1867 წლის ან სხვა განსაკუთრებული კანონებით არ არის განსაზღვრული, მერს აქვს უფლება დანიშნოს პოლიტიკის ინსპექტორი და ვიკტორი. მხოლოდ ეს დანიშნა პრეზიდენტისგან უნდა იყოს დამტკიცებული.

მერს შეუძლია მხოლოდ, რომ დროებით ვადადიანს სასახლრიდან პოლიტიკის მიაღწე. სამდამოთ იმის ვადეებზე შეუძლია ცხლოთ პრეზიდენტს.

ამ უხეირო კანონის მიღების გარდა, გუშინდამდელი სხდომა ნაციონალური კრებისა შესანიშნევი იყო კიდევ იმით, რომ ამ სხდომაზე საფრანგეთის გაოვეს საქმეების მინისტრმა, უფ. დეკანმა, შესანიშნევი სიტყვა წარმოასიტყვა. იტალიასთან დამოკიდებულების თაობაზე.

იტენ იით, რომ ნეტარხენებულ ნაციონალურ III-ს ექვეს თუ რვა თასი კაცი და სამხედრო ხომალდი „მონტროკა“ ჰყენდა ჩივიტა-მეკიამი, ვითომ იმისთვის, რომ რომის პაპს დაეცვა ისეთი დღეგარე ხალხისგან, როგორც ზარიბადი. მძძინი და საზოგადოთ იტალიის პატრიოტებისგან, რომელიც ამ წმინდა მამას წმინდა რომინდამ გავლებს ემტურებოდნენ; ეს მოლოდინ გარეგანი მიზეზი იყო; უფრო ნამდვილი მიზეზი, რასაკერეველია ის იყო, რომ ამ იონობით ნაპოლინის საფრანგეთის კლერიკალების გულის მოკება უნდოდა. როდესაც ბერმინისთან ითანობა ატყდა, ნაპოლინის კარგი მიზეზი იშოვნა და მომეტებული ნაწილი ჩივიტა-მეკიის ჯარისა წაღმოიყენა. დღეს, თუმცა გარემოება სულ გამოიკვლია, თუმცა ზარიბადის და იტალიის პატრიოტების სურვილი შესრულდა; რა რამა შეეძრებულა იტალიის სატახტო ქალაქად გადქცა და პაპის ხელმწიფობა ჩამოიხრთო; მაგრამ საფრანგეთის ჯარი და სამხედრო ხომალდი „მონტროკა“ კიდევ ჩივიტა-მეკიის წყლებიდან არ გამოდის და თვალჩინირით აწუხებს იტალიას.

ამ უკანასკნელ დღეებში აქ გეარდა ხმა, რომ ვითომ იტალიის მთავრობას საფრანგეთისგან მოეთხოვება, რომ ეს ხომალდი და ჯარი მოეკმარეთ თავიდანაო, ვითომ საფრანგეთის მთავრობა არ დათანხმებულა იქნებოდა ამ საქმე ისეთს მდგომარეობაშიაო, რომ შეიძლება იტალიასთან იმე ატყდესო და სხ. ამ ხმამ ისეთ ნაირად დააფრთხო აქაური ბირჟა, რომ აქციებს და სხვა ფსიან ქალაქებს ფსი მოაკლდთ.

გუშინდამ გარემუ საქმეების მინისტრმა პირდაპირ გამოაცხადა ნაციონალურ კრებაში, რომ იტალიასა და ჩვენს შუა არა ვითარი უკმაყოფილება და უთანხმოება არ არის, რომ ის ხმები, რომელიც ამ უკანასკნელ დროს გეარდა პარიზში, სრულეობით უსაფუძვლო და ტყუილი ხმები არისო. რაც შეეხება საზოგადოთ ჩვენს გარემუ პოლიტიკასო, განაგრძო გარემუ

საქმეების მინისტრმა, გულწრფელად ეაცხადებ, რომ ჩვენ გესუს მშვილობიანობა ჩვენ გე უოს მშვილობიანობა ამიტომ რომ ჩვენის აზრით მშვილობიანობა აუცილებელია საჭიროა საფრანგეთის ანაღლებსა და კეთილდღეობისათვის, ამიტომ რომ მთელ ხალხს საუფროს სწავლობიანობა! თავის სიტყვის დასასრულ უფ. დეკანმა კარგა ლინათიანთ ვადკრა საფრანგეთის კლერიკლებს, რომელიც იმდენთ უფურჩი და დარბიელებით არიან, და თხოულობენ, რომ საფრანგეთი უფოდ უნდა მოეხმებოდნენ რომის პაპს თავის დეპრეზული ხელმწიფობის და წართმეული რომის ტახტის აღდგენაში. იმან სიტყვა „ზოგიერთებ გეიმტკიცებენ, რომ იტალიის საქმეებში მონაწილეობას მიუღებლობით ჩვენ სფრანგეთის სახელად და პატივისცემას ემტრებიც. ტყუილია! საფრანგეთს სახელად და პატივისცემის მხოლოდ თაბედურა პოლიტიკა დამტკიცებს, ის პოლიტიკა, რომლის შედეგი ჩვენა დასუსტება იქნება.“

საქმე გერჯერობით ამით გთვდა. შერო დაწერილობით აზრებს ცხლანდელი საფრანგეთის მმართველობისგან, გარემუ საქმეების შესახებ, უნდა მოეცოდეთ მამინ, როცა კლერიკალური დებუტატი, დენერალი მუტამპლი, ვითხვას მისცემს მმართველობას იტალიასთან დამოკიდებულებას.

გესხომება, რომ, როდესაც ამ წლის საფრანგეთის შემოსავალ-გასავალზე (მიუგეტზე) იყო მოლაპარაკება, ერთი ვაცხრებული ბასი ჩამოვარდა იმის თაობაზე, თუ რამდენი უნდა დაღუწონთ საფრანგეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტს ამ ზათარში ბალების განსამართავითა. ძალიან იმდენ აქეთ ამ ბალისა, ზოგიერთი კონსერვატორული დებუტატები იქმნი მივიდნენ თვინათ გონების გამპოახობაში, რომ ამტკიცებდნენ, ეს ბალები ვაცოკვლავს და აღადგენ ჩვენ დაცემულ ევროპას და წარმოებასაო ამ გარდაუდებოლი ლოლიკის ძალით, გარდაწყვეტეს, რომ პრეზიდენტს რამდენიმე ბალის განსამართავად 130,000 ფრანკი უნდა მიეცესო. მართი ბალი კიდევ იყო; რასაკერეველია: რეკლამატული პირებია პარიზში: მინისტრები ვარო, თუ ვლჩები, დებუტატები (პარტიკონსერვატორული), სამხედრო და სამოქალაქო პირები და სხ. საქმართ დავსწრნენ. მაგრამ ვასაკერეველი ეს არის, რომ პარტის ვაკრობას და წარმოებას ამით არაფერი არ დაეცყო! ზოგიერთ გავრთებში იყო გავრცხადებულ, რომ უფ. ბროკლისა ცხლანდელი სამინისტროს თავის მჯღომარეზე ამ ბლზე საბატოო დეგონის (არდენის) ფართო ლენტი ჰქონდა მხარზე ვადაკიდებელი და უეკირდთ, რადგან უფ. ბროკლის ეს ოუნენი არა აქვს. მაგრამ ბოლოს ამინდ, რომ ეს ლენტი ვრით ბელგის ორდენის ლენტი ყოფილა და არა საბატოო დეგონისა. მართი რესპიბლიკელების გავრთი ამბობს ამის თაობაზე, რომ „სულ ერთია, თავისუფლების დასახმობელად ყველა ლენტები (თიკები) გამოასადგეიო!“

ამ გაცხარებელი მოლაპარაკების შემდეგ, რომელიც ვრცების დანიშნის კანონზე ატყდა ნაციონალურ კრებაში, ყველას ეგონა, რომ, ჩეკულებისაგარ, ცხლა უფრო წყნარი და მშვილობიანი სხლამები დაიწყებოდა. მაგრამ მეორე დღესვე ისეთს საგანზედ ჩამოვარდა კრებაში მოლაპარაკება, რომელზედაც ფრანკულუბს გულგრილად სჯა თითქმის არ შეუძლიანთ. ეს სა-

პარიზი, 27 იანვარს 1874 წ.

განა ბეკდირი მდგომარეობაა. რესპუბლიკელებმა დებუტატებმა — რიკრამა — წარმოასიტყვა მშვენიერი, მჭევრმეტყველოური და ცხარე სიტყვა იმ გაზრთვის შეფერილებულ მდგომარეობაზე, რომელიც სამხედრო კანონის ქვეშე ყოფილ დებარტამენტში გამოადინა. იმან მოკეცა რამდენიმე მაგალითი, რომელიც ამტკიცებდა რომ ბევრი პრევიციტალური გაზრთები, სულ უბრალო, სრულეობით ყურადღებაში მიუღებელი მიზეზის გამო და უკანონოთ ათქმელი პრეფეტებს; მოყოვნა ცხლანდელი მმართველობის პირველი პირის — ბროკლისა და აგრეთვე ბარანონის სიტყვები, რომელიც იმით ამ ერთობი წლის წინათ წარმოეთქვათ და რომელშიაც ეს ბეკუდები ცხლანდელი დანტუქალები მალთო ვეკიროდნენ, რომ სტამბის თავისუფლება პირველ და აუცილებელ საჭიროებას შედგენს ყაველ ხლხის თავისუფლებისა და კეთილდღეობისთვის; რადგან ძველ კანონებს ცხლა ძალია აქეთ და ახალი არ არის, ამისგანა დებარტამენტის გაზრთებმა არც აიან, რა და როგორ უნდა სწორება ყოველ უბრალო სტრუქტურის, რომელიც პრეფეტს (დებერტარს) არ მოეწონება, ის თავი გზეთის დორებით მოსპობს, ჯარის ვადხბას ან სულ დხურვას მოგდისო. მოგვეცით ბეკუდის კანონი და თუნდ ლეკურგის კანონებზე უფრო სასტიკი იყო, პრეფეტის ხელში ყოფნას ის გვიჩვენებოდა დაიყვირა რიკრამა.

მაგრამ რესპუბლიკელების მოთხოვნილება ცხლანდელი წარსლისა ნაციონალური კრების უმრავლესობა, ამა, რა ყურადღებას მიამტკიცეს! ამიღებ-ჩამტერებული ბარანონის უაზრო სიტყვის შემდეგ, იმან ვადწყვიტა, რომ კრება ამ საგანზე მოლაპარაკებას სწყვეტსო.

ამ საგანზე უფრო დაწერილობითი მოლაპარაკება ატყდება მამინ, როდესაც მმართველობა წარადგენს ახალს კანონებს ბეკუდის თაობაზე, რომელსაც ის ცხლა აზხადებს და რომლისთაც, როგორც ამბობენ, იმნაისივე შეეწირობულ მდგომარეობაში ჩაყენებს სფრანგეთის სტამბას, როგორც ნაციონონის დროს იყო. მაგრამ რაც უნდა შეეფიროვოს ცხლანდელს მმართველობამ სტამბა, ეს კი ცხლად, რომ ის საფრანგეთის ვახეთ-ჟურნლები ზოგიერთი სხელმწიფელების ვახეთ-ჟურნალებზე მინც ყოველთვის უფრო თავისუფლანი, დამოუკიდებელი და ენა-ახსნილი იქნებოდა...

გუშინწილდ „მთეციალურ გაზრთში“ დაბეკლია მინაგანი მინისტრის ცირკულარი პრეფეტებთან, რომელშიაც უფ. ბროკლი აღიარებს იმას, რისც თქმა ნაციონალურ კრებამ ვერ გებდა: ის ამბობს რომ ნაციონალურმა კრებამ შეიღწეა წლით მინად მარშალ მაკ-ჰოს რესპუბლიკის პრეზიდენტობა და როგორც მმართველობის, ისე ყოველ მოქალაქის ვალდებულება, რომ ეს უფლება დიცესო. ამ განცხადებამ საშინლად გააბრაშა მამობის მომხრე კლერიკალური გაზრთები („L'Univers“, „le Monde“), რომელიც დეგრიბეც იმდენ აქეთ, რომ რესპუბლიკა ბევრბატევი საბოთის თვის თუ გასძლებსო და შემდეგ მამობის მომხრე დაფუძნდებო.

მაგრამ მთელი რესპუბლიკელი პარტიკი, რომელიც სფრანგეთში უზრავლესობას შეადგენს, დარწმუნებულია, რომ რამდენიც უნდა ეცადნენ მმართველები და კლე-

როკლები. რესპუბლიკის ცნობა ელ რა ში არყვეს რა.

თქვენ შეგძლიათ, ეფენება მმართველობას... მ. ლაპორე (Rappel-ი), რაც შეაფერხებელი...

მაზეთები მოვიტანდით, რასაკირველი, იმ ამბავს, რომ მართაგენის აჯანყებულები...

შელო აჯანყებულებს საზოგადო პატიობა. სამარტალიში მიეცემა და დისკრეტიან მხოლოდ ისინი...

არც სიცილიუს არც სახლ-კარს და არც საზოგადოთ ქონებას აჯანყებულების არაფთარი განსაცდელი არ მოადგება.

შეადარეთ ეს მოქმედებები მსაქმეთან, რომელიც ჩადინა ტიერის მმართველობამ 1871 წელს, როდესაც პარიჯის კომუნა დაიბოროჩილა...

მართაგენი კი დამორჩილებს, მაგრამ მსპანის დამპყრობებს ჯერ მაინც ბევრი უკლია.

შოველ წლის დამდევს პარიჯის ცოტა არ იყოს აქაურ სამეცნიერო აკადემიაში (l'Institut de France) ხოლ წყარების*) მიღება...

ადეულებს ჩეულებათ არის მიღებული, რომ ახალმა წევრმა უთუოდ იმ მიცელებულ წევრზე, რომლის ადგილაც თეთონვე...

შედავამ სიცილიო მამაგონა იქნება არ გაგვიბოთ, რომ საიშის ატულები* მიიცივალენ ამერიკაში...

შედავამ სიცილიო მამაგონა იქნება არ გაგვიბოთ, რომ საიშის ატულები* მიიცივალენ ამერიკაში...

) ამ წევრებს აუცვადებს ემხიან იმ აზრით, რომ ვითომც ამით სამეცნიერო შრომა უკდავი იყოს კაცობრიობისთვის.

ნაკრები

ახალი მიქტორ პიუტის რომანი „მე წე-ლა“, როგორც სწორედ პარიჯელ ვაჭრებში, გამოცემა 19 თებერვალს.

მს რომანი დიდი რევილუციის უფრო გახრებულ და საშიშვლი დროიდანაა. ჩვენ თავის დროზედ, რამდენადაც ეს შესაძლებელი იქნება...

თქვენი პარიჯისი ახალ მიტეარეში ვადელსულო, რომ იტყვიან, ეს არის მსაჯულების გამოუტანდებით...

სამიწადი, რომ ჩვენი დევიატებრიცარი ეტელებენ ამ მაგალითით. მაგრამ რა, ისინი სარგებელია ცი სარგებლობენ.

მიღისა არ უბოენია ქვეა მონარხიული ვაჭრის (მონის) პარიჯისი, ჩვენ მონარხია გვეყურს უმეფოდ და კითოიკობა უბაპოთოა.

რუსული ვაჭრის. ს. პეტერბურლის უწყევამ მაღალმა პეტერბურლის შუბერისის მარშალს, აი რისთვის: წინეთო—ამბობს ეს ვაჭრები—მარტო საზღვარ გარეთელ ლიტერატურებს ჰქონდა ბედნიერება...

თვილის სააზარო გაქონა

თვილის სააზარო გაქონის სამართლებრივ აცხადენ საუკეთესო სანობად, რომ ბანკი 11 იანვრ დღეს 1874 წ., ცვლილების მომდინარის, ასის თავზედ შემდგენის ზომით იღებს და იხდის სარგებელს:

- 1.) სესხზედ იმ სარგებლიან ქალღლებში, ა.) რომელაჲც სახელწოდება ბანკში იღებენ: სპი თეთი... 6 % მქესი თეთი... 7 % ბ.) რომელაჲც სახელწოდება ბანკში არ იღებენ: სპი თეთი... 7 1/2 % მქესი თეთი... 8 %

ნხდის 1.) ხელად მიბარებულ ფულში... 5 % 2.) შესანახად მიბარებულში ა.) მიხითგამდის... 5 % ბ.) მქესი თეთი... 5 % გ.) მათი წლით... 6 %

სამართლებრივად მონარხიაში, სამართად შესანახი ფული მიიღება: ყველა კერძობითი პირისაგან, მოვაჭრე საზოგადოებათაგან და კამპანიებისაგან, ეკლესიებისა და მონასტრებისაგან, სახაზრო და საზოგადოებრივ დაწესებულებათაგან, — ას მანფულდ არა ნაკლებია.

ბანკში შესახული ფულების ბილეთები, ფინანსთ-ბილეთების განკარგულების თანახმად, ყველა სასამართლოდ და სასაზრო სამართლებრივ იჯარისა და შეკრულების გირაოდ მიიღებენ; უფადო და მქეს თვედის ვადიანი—მანეთი მანეთად და ერთის წლის და მეტის ხნით ვადიანი—ცოტა ნაკლებად. უმეტესად გამოხატვის შესანახს ფულს შემდეგი განცხადება უნდა მოჰქვეს:

ВЪИТОВЫЙ КОММЕРЧЕСКИЙ БАНКЪ

Объявление

Препровожда при семъ столько то рублей, прошу принять эту сумму во вкладъ для обращенія изъ процентовъ на такой то срокъ (или до востребованія, или на такихъ то условіяхъ) и выслать билетъ на мое имя или на имя тогого то, или на предъявите- (ля) по такому то адресу.

Table with 3 columns: Item Name, Price, Quantity. Includes items like 'თვილისი', 'მცხეთა', 'მარი', etc.

Table with 3 columns: Item Name, Price, Quantity. Includes items like 'თვილისი', 'მცხეთა', 'მარი', etc.

Table with 3 columns: Item Name, Price, Quantity. Includes items like 'თვილისი', 'მცხეთა', 'მარი', etc.